

Het is niet wat het lijkt

Een zotte klucht in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET IS NIET WAT HET LIJKT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frederik - de butler van het huis. Een vriendelijke, slimme heer die als een vader is voor Kim. Wanneer zijn bazin in de buurt is, trekt hij snel strak. Ligt altijd in de clinch met Jorien.

Rachel - de huishoudster van het huis. Een naïeve, wat domme griet met hart voor haar werk.

Thomas - de heer des huizes. Een erg vriendelijke, beleefde heer zonder arrogantie die zijn vrouw ook meer dan eens te ver vindt gaan.

Esmeralda - vrouw des huizes. Pinnige, strenge moeder die het beste voorheeft met haar dochter, maar dit verkeerd aanpakt. Wantrouwt haar man en houdt zielsveel van hem.

Kim - (17 jaar) De dochter des huizes, die te weinig liefde krijgt en door haar ouders niet begrepen wordt. Butler Frederik is haar alles, zij geeft hem dan ook het koosnaampje 'Kees'.

Karin - een nanny van het ouderwetse kaliber. Beleefdheid en discipline is alles wat een kind nodig heeft. Voelt zich heel snel gepasseerd.

Toos - de andere nanny. Een soort akela. Veel sporten, overleven in de ruige natuur, dat soort aanpakken zijn volgens haar de juiste. Wel zeer oprecht en correct. Ziet Kim niet als vervelende puber, maar als een meisje dat de weg een beetje kwijt is geraakt.

Jorien - de assistente van Thomas die al jaren verliefd op haar baas is. Eigenlijk een erg triest geval, maar ziet dit niet in. Heeft een zeer hoge dunk van zichzelf.

Koen - (rond de 20) De neef van Thomas, die door zijn moeder naar zijn oom is gestuurd, vanwege zijn studie, maar ook om hem wat discipline bij te brengen.

Jos - (rond de 50) De oom van Rachel. Een sullige, enorm slome klusjesman die de ballen snapt van alles wat er om hem heen gebeurt. *Leuk met zeer langzame stem en Rotterdamse tongval.*

DE DEUREN:

LINKERDEUR: deur naar klein halletje waar het toilet en de meterkast zitten. Leidt naar buitendeur.

RECHTERDEUR: deur naar de keuken en naar kantoor van Thomas. En naar enkele vertrekken.

ACHTERSTE DEUR: leidt naar de meeste vertrekken van het huis.

EERSTE BEDRIJF

Deel 1

We zien een brede hal met aan de muren schilderijen en evt. dierenkoppen. Ook hangt er een jachtgeweer aan de wand en een geborduurd kleed. Frederik (de butler) en Rachel (dienstmeisje) praten met elkaar.

FREDERIK: Als meneer erachter was gekomen...

RACHEL: Waarachter?

FREDERIK: Dat wat hij op zijn bord kreeg varkensvlees was...

RACHEL: Wat is daarmee dan?

FREDERIK: Rachel, meneer eet geen varkensvlees. Daar is hij tegen.

RACHEL: Sinds wanneer is dat?

FREDERIK: Al heel lang. Zo lang jij hier werkt ook zeker.

RACHEL: Maar, eet hij dan nooit varkensvlees?

FREDERIK: Nee, hij heeft varkensvlees afgezworen, omdat het niet zo gezond is.

RACHEL: Koek is toch ook niet gezond en dat eet 'ie wel gewoon.

FREDERIK: Zeg, was de kamer voor meneer zijn neef al klaar?

RACHEL: (*nog in gedachten*) Krijgt hij er buikproblemen mee, ofzo?

FREDERIK: Dat moeten we afwachten. Het is gewoon een principe van hem.

RACHEL: Net als de discipelen van Jezus?

FREDERIK: (*geen idee hebbend wat Rachel bedoeld*) Wat?

RACHEL: Dat zei je toch? Discipel?

FREDERIK: Ik denk dat jij dat moet worden. Dan kun je het verhaal over de hele wereld gaan vertellen.

RACHEL: Welk verhaal?

FREDERIK: Rachel, hoe staat het met de kamer van meneer zijn neef? Is alles al in orde gemaakt?

RACHEL: (*direct zenuwachtig*) Och nee, nu je het zegt. Er zit een lek in de wasbak. Het water druppelt er steeds zo ' ploep-ploep-ploep' uit. Ik bel direct de monteur.

FREDERIK: De loodgieter bellen is logischer, Rachel.

RACHEL: (*afwezig*) Dat zei ik. (*nerveus en afgaand door rechterdeur*) Oh jee, oh jee, oh jee.

FREDERIK: Die meid weet van voren niet dat haar kont van achteren zit... Maar goed, ze werkt hard. (*Kim komt op via achterste deur.*)

Ze is erg sexy gekleed en draagt een dikke laag make-up. Ze wil direct langs Frederik heen lopen) Hela, jij daar! Wat ben jij van plan?

KIM: Ik ga naar 'De Instuif'. Daar is vanavond een fantastisch feest.

FREDERIK: Je weet wat je vader daarvan vindt. Hij laat je nooit gaan.

KIM: Pa heeft het te druk. Hij heeft niet eens in de gaten dat ik weg ben. Pas als hij zich enigszins afvraagt waar zijn dochter toch uithangt, lig ik al keurig in mijn bedje.

FREDERIK: Kim, je vader zal hier niet blij mee zijn. En je moeder evenmin.

KIM: Kees, het enige wat ze doen, als ze zich met mij bezighouden, is mij op m'n huid zitten en me alles verbieden. Als het aan hen lag, zat ik nu op een kostschool in Engeland en speelde ik cello, viool en piano tegelijk. Mij niet gezien, hoor.

FREDERIK: Ze hebben het beste met je voor.

KIM: *(wat zachter)* Volgende keer ga je mee, hè?

FREDERIK: *(met brede lach)* Dolletjes!

KIM: Dan hijsen we je in een hippe spijkerbroek en trekken je een leuk shirt aan. En je haar gaat in een hanenkam!

FREDERIK: *(na schrik)* Huh? In een hanenkam? Dat... eh... dat weet ik nog niet, hoor.

KIM: Wat zal jij het naar je zin hebben, daar! En we gaan natuurlijk ook op zoek naar een leuke vrijgezelle dame.

FREDERIK: Zullen alle mensen me niet raar aankijken? Ik ben vast de oudste bezoeker.

KIM: Je gaat uit je dak. Geloof me.

FREDERIK: Nou hup Kimmie, ga maar snel. Je moeder heeft haar tukje bijna gedaan, dus die komt zo de hal door voor haar avondwandeling.

KIM: *(geeft kus op Frederik' wang)* Je bent een engel, Kees!

FREDERIK: De linkerachterdeur, oké?

KIM: Ik ben niet van plan zoveel te drinken, dus die deur moet ik vannacht nog wel kunnen vinden. *(wat zachter)* Hoop ik. *(af via linkerdeur)*

FREDERIK: Zo jammer dat meneer en mevrouw niet inzien wat een leuke griet ze hebben... *(schudt nog even weemoedig het hoofd. Rachel komt op door de rechterdeur. Ze doet nerveus)*

RACHEL: Die monteur kan morgenochtend pas komen. Dan is het te laat.

FREDERIK: Heb je de loodgieter ook gebeld?

RACHEL: Dat zeg ik net. Hij kan pas morgen komen.

FREDERIK: Heb je de spoeddienst gebeld?

RACHEL: Spoeddienst? Wat is dat dan weer?

FREDERIK: Een dienst die met spoed klusjes komt doen.

RACHEL: Oh dat. Nou deze monteur zei dat ze het erg druk hadden en dat ze na elf uur 's avonds alleen naar noodtoestanden gingen. (*wat zachter*) Al weet ik eigenlijk niet wat dat is. Maar wij hebben maar een lek, dat zal wel iets anders zijn.

FREDERIK: Ai. Dat kunnen we niet gebruiken. Meneer z'n neef kan elk moment arriveren.

RACHEL: (*voorzichtig*) Op zich heb ik wel een ander soort ideetje.

FREDERIK: Een echt idee of gewoon maar een idee? (*Rachel kijkt vragend*) Kan met jouw idee de lekkage gemaakt worden?

RACHEL: Ja, dat zeker wel. (*wacht even*) Maar... het gaat om mijn oom. Die is klusjesman. Een goeie, maar een hele slome en hij is raar en ook wel dom.

FREDERIK: Lijkt hij een beetje op jou?

RACHEL: Weet ik niet. Maar hij is familie. Alle familie lijkt toch een beetje op elkaar.

FREDERIK: Nou, als die man die lekkage maken kan, is hij in mijn ogen niet dom. En we hebben hem nu nodig.

RACHEL: Ehm... d'r is nog een soort een raar probleem. Als oom Jos ergens binnen is, dan krijg je hem bijna niet meer weg.

FREDERIK: Als het werk klaar is, vertrekt hij toch weer?

RACHEL: Dat werkt dus niet bij hem. Hij wil ook geen geld voor zijn werk; hij blijft liever een nachtje slapen en heeft liever een bord vol met eten.

FREDERIK: Is 't ie een zwerver, ofzo?

RACHEL: Hoe weet je dat nou weer? Ik zeg dat toch niet?

FREDERIK: We hebben wel een vertrek voor hem over. Meneer en mevrouw komen haast nooit in de pianokamer. En daar staat een goed bed. Dus bel hem maar op.

RACHEL: (*nog voorzichtiger*) Hij heeft niet echt een telefoon.

FREDERIK: Wat voor een snuiter is dat, hé!

RACHEL: Een rare, zei ik toch al? Maar hij hangt haast elke dag op dezelfde plek rond. Ik kan hem zo halen.

FREDERIK: Het is toch geen vieze kerel, hè?

RACHEL: Een bad zit bij het 'in natuur betalen' inbegrepen.

FREDERIK: Wat een man. Nou vooruit, haal hem maar. Ik houd zolang meneer zijn neef wel op. Oh en Kim is vanavond uit. Dus bij de deurencontrole moet je de linkerachterdeur open laten. Dan kan ze erin.

RACHEL: Wat?

FREDERIK: Als je langs de linkerachterdeur loopt, die deur bij de

kelder, dan moet je die niet op slot draaien.

RACHEL: Maar dan krijgen we inbrekers.

FREDERIK: Iemand die gewoon door een open deur naar binnen komt, is geen inbreker.

RACHEL: Oh, zo had ik het nog nooit bekeken.

FREDERIK: Weer wat bijgeleerd. Ga nu maar snel die oom van je halen.

RACHEL: *(heeft het duidelijk niet gehoord)* Goed, ik ga snel op zoek naar oom Jos. *(Rachel gaat af via de linkerdeur. Frederik kijkt wat bedenkelijk)*

FREDERIK: Een zwerver. Meneer van Zanten tot Overloom moest eens weten... *(wil afgaan door achterste deur, maar hierdoor komt juist Esmeralda op)*

ESMERALDA: Frederik, heb je Kim gezien?

FREDERIK: *(met een lichte hapering)* Ze zei daarstraks dat ze naar haar kamer ging om huiswerk te maken, mevrouw.

ESMERALDA: Daar kom ik net vandaan. Ze was er niet.

FREDERIK: Zit ze niet in de bibliotheek? Of in de studeerkamer van meneer?

ESMERALDA: Laat het denkwerk maar aan mij over Frederik. *(wat geschrokken)* Ze zal toch niet...? *(kijkt Frederik wat achterdochtig aan)* Jij bent altijd eerlijk tegen me, hè? Je houdt de schijn nooit op, hè?

FREDERIK: *(kruist voor het publiek heel duidelijk zijn vingers)* Mevrouw, ik zou niet durven. Gaat u toch even lekker naar de ontvangstkamer. Dan maak ik een heerlijke Irish Coffee voor u.

ESMERALDA: Ik wil Kim spreken. Ik heb namelijk een heel leuk nieuwtje voor haar.

FREDERIK: Oh, wat aardig.

ESMERALDA: *(fel)* Kerel, laat me uitspreken. *(na zucht)* Ik heb immers een tante wonen in lichtstad Parijs. Kim mag bij haar gaan wonen voor een half jaar en zal daar een nieuwe studie gaan volgen en natuurlijk Frans gaan leren spreken. Is het niet enig?

FREDERIK: *(wat moeilijk)* Ja... enig.

ESMERALDA: *(bits)* Ik was nog niet uitgepraat! Dit is de kans van haar leven om wat meer inhoud te krijgen. Die jeugd van tegenwoordig blijft veel te veel thuis. Terwijl je beter een reis kunt maken dan duizend boeken kunt lezen. Dat oppervlakkige moet maar eens afgelopen zijn.

FREDERIK: Ik zal haar voor u opzoeken en naar u toesturen als ik haar zie. Gaat u toch lekker in uw favoriete stoel zitten. De koffie komt eraan.

ESMERALDA: Kun je mijn man ook vragen naar de ontvangstkamer te komen? Hij weet hier ook nog niets van. Oh, en als er een dame komt, dan is dat waarschijnlijk de nieuwe nanny. Stuur haar dan ook maar door naar de ontvangstkamer.

FREDERIK: *(met hoofdknik)* Natuurlijk, mevrouw! *(Esmeralda gaat af door de achterste deur. Frederik schudt zijn hoofd)* Naar Parijs. Dat arme kind loopt weg voordat de vlucht geboekt is. *(schudt nogmaals zijn hoofd)* En een nanny? Dat kind is verdorie bijna achttien. Fred, bemoei je er nou niet mee! Ze redt zich wel. Het is een pittige tante. *(af door rechterdeur. Karin komt op via de linkerdeur met twee enorme koffers en een handtas. Ze zet ze met een diepe zucht neer en probeert haar kapsel wat te ordenen)*

KARIN: Een beste bediening hier. Niemand die een dame van stand, welke een reis van tientallen kilometers heeft afgelegd, ontvangt. Logisch dat de tienerdochter is gaan rebelleren. Ze doen maar wat tegenwoordig. *(kijkt rond – roept wat luider)* Hallo? Is er hier iemand? *(zachter)* Als ik een onbetrouwbare vlerk was, had ik het huis nu al helemaal kunnen leeghalen. Wat een bediening, wat een bediening. *(Thomas, de heer des huizes, komt op door de achterste deur. Hij schrikt van Karin en loopt snel op haar af)*

THOMAS: Mevrouw, kan ik u ergens mee helpen?

KARIN: *(boos)* Wat voor een butler ben jij? Ik sta hier al vijf minuten te wachten. Te schreeuwen en te roepen om iemand. Als een krolse kat. Wat een belachelijke service. Ik zal het er met je baas over hebben. Hij zet je vast direct op straat.

THOMAS: Dan kunt u de baas direct aanspreken. *(wacht even)* De naam is Thomas van Zanten tot Overloom.

KARIN: *(vol schaamte)* Oh, meneer van Zanten tot Overloom. Het spijt me vreselijk. Ik zag u even aan voor... *(lacht schaapachtig)* Gekke ik. Het spijt me echt heel erg.

THOMAS: *(met vriendelijke glimlach)* En wie bent u, als ik vragen mag.

KARIN: Oh natuurlijk, neemt u me niet kwalijk. *(steekt haar hand uit)* De naam is Karin van Velden. Ik ben door uw vrouw aangesteld als nanny voor uw dochter.

THOMAS: *(verbaasd)* Nanny?

KARIN: Juist, ik kom uw dochter beleefdheden en discipline bijbrengen. Ook zullen alle normen en waarden aan bod komen. Voor sommige tieners is deze dwingende hulp noodzakelijk. Sommige jongeren slaan namelijk zonder enige reden door. Maar wees gerust. Ik heb al heel wat varkentjes gewassen.

THOMAS: Oh, maar Kim is nou niet echt, wat je noemt, losgeslagen. Ze is wel aan het, zoals de simpele zielen zeggen, puberen, maar zulke hulp hebben we volgens mij ook weer niet nodig.

KARIN: Meneer van Zanten tot Overloom, vertrouwt u op mij. Uw dochter zal weer worden zoals u haar vroeger als meisje graag zag.

THOMAS: Dat is op zich fijn, maar...

KARIN: Ik zou nu graag uw dochter willen spreken. Een soort intakegesprek, zeg maar.

THOMAS: Mag ik nog wel vragen wie u uitgenodigd heeft?

KARIN: Natuurlijk. Uw vrouw. Hoogstpersoonlijk.

THOMAS: (*nog steeds wat overrompeld*) Esmeralda weer. (*zucht diep*) Maar goed, als zo'n intakegesprek u het beste lijkt...

KARIN: Natuurlijk. Ik ken meiden zoals zij.

THOMAS: Goed, loopt u mee!

KARIN: Graag. Dank u wel. (*beiden gaan af door achterste deur. Frederik komt op door de rechterdeur met een dienblad met daarop Irish Coffee. Hij loopt in de richting van de achterste deur, waar ook Jorien precies door komt. Al direct is duidelijk dat de twee een bijzondere band hebben*)

JORIEN: Fredje, heb jij Thomas toevallig gezien?

FREDERIK: Volgens mij zag ik hem zojuist langs rennen. Volgens mij was hij op de vlucht voor iemand. Oooh, wacht, hij was natuurlijk op de vlucht voor... jou.

JORIEN: We hebben over een kwartier een belangrijke bespreking met een klant. Hij moet daar bij zijn.

FREDERIK: Ja, want zonder zijn charmes haal jij die klant natuurlijk nooit binnen.

JORIEN: Zolang jij je hoofd niet komt tonen, zal die klant niet zo snel vertrekken.

FREDERIK: Het is maar goed dat dat masker van jou zo stevig op je gezicht zit vastgeplakt, anders kunnen de dampen van je kruidentheetjes je tweede huid loswellen. Oh nee, wacht... dat is allemaal eelt.

JORIEN: Ik werk tenminste nog.

FREDERIK: Vandaar dat je nog steeds bij je moeder woont. Je loon is zo hoog.

JORIEN: (*met lach*) Ha, mijn loon is hoger dan de jouwe.

FREDERIK: Thomas moet toch iets om je op afstand te houden. Vrouwen zijn gevoelig voor omkoperij.

JORIEN: De tijd zal ervoor zorgen dat hij mij op den duur zal zien staan. Geloof me. (*wat bozig*) Nou, vertel op, waar is hij?

FREDERIK: Je was op zoek naar je gigolo, toch?

JORIEN: Nee, die kan ik wel vinden. Die heb ik thuis onder mijn bed een bordje eten gebracht. Nee druiloor, ik zoek Thomas.

FREDERIK: Volgens mij ging hij naar zijn vrouw toe. Die is in de ontvangstkamer.

JORIEN: *(niet gemeend)* Dank je voor deze mededeling. *(af door achterste deur)*

FREDERIK: Snel erachteraan. Mevrouw van Zanten tot Overloom in gesprek met Jorien. Beter dan Goede Tijden en Onderweg naar morgen bij elkaar. *(af door achterste deur. Het toneel blijft even leeg. Dan komt er iemand vanaf links op met grote koffers en tassen. Ditmaal is het een avonturierachtige vrouw met een geruite rok, geitenwollen sokken en sandalen aan. Ze houdt haar spullen vast)*

TOOS: Gat, dode dieren aan de wand. Vast gedood zonder enige reden. *(kijkt nog even rond)* Hallo? Is er iemand thuis? Hier is Toos. Ik ben uitgenodigd, hoor! Joehoe!!! Hallo? *(niemand komt op)* Nou ja, wat vreemd. De deur staat gewoon open voor elke vreemde die binnen wil komen en er is gewoon niemand die geïnformeerd wordt dat er iemand staat te wachten. Hoe goedgelovig kan een mens zijn... *(Rachel komt op vanaf linkerdeur met Jos. Rachel versnelt direct haar pas. Jos blijft rustig lopen. Hij draagt twee grote, vieze boodschappentassen, heeft een bruinige, vieze jas aan en een muts op zijn hoofd)*

RACHEL: Oh mevrouw, staat u hier al lang te wachten?

TOOS: Valt wel mee, hoor. Ik kom voor mevrouw van Zanten tot Overloom. Kunt u mij bij haar brengen?

RACHEL: Waarom wilt u haar spreken?

TOOS: *(het is duidelijk dat Rachel niets volgt van de zinnen)* Ik ben opvoedkundige van beroep. Puberende jongedames onderwerp ik aan een harde training in de natuur, zodat ze hun leventje anders gaan zien en ervaren. Ik heb al vele opstandelingen in engeltjes veranderd.

JOS: *(langzaam)* Engeltjes met een 'b' ervoor, zeker?

TOOS: Helemaal niet. Echte engeltjes. Alsof ze weer klein en lief zijn als vroeger.

JOS: *(a.v.)* Iedereen moet de kans krijgen om een beetje te puberen. Daar word je groot en sterk van.

TOOS: Toch meneer, is dat eigenlijk niet nodig. Ouders zitten altijd erg over hun jonge grut in. Hun telgen willen uit, komen bloot te staan aan oversekste jongens, zien om hen heen mensen die drugs nemen, zien hoeren op straat. Dat wereldje kan voor niemand goed zijn.

JOS: Ik was ook een losbol. Een echte Casanova. Stapels mooie meisjes aan mijn zijde. En kijk me nu. Ik ben toch aardig terecht gekomen.

TOOS: U lijkt me inderdaad een echt natuurmens.

JOS: Hé, dat is een mooie titel voor me. Die ga ik voortaan dragen. Als ze me vragen wat ik doe, dan zeg ik dat in natuurmens ben... Dank u wel, mevrouw.

RACHEL: Oom Jos, kom! Ik wijs u de douche.

TOOS: U ruikt inderdaad een beetje sterk. Maar goed, u leeft in eenheid met de natuur. Dus in mijn ogen bent u goed bezig.

JOS: Ja hè? Ik zeg dat ook wel eens tegen mensen op straat. Maar, ze zeggen dan dat ik een verstrooide man ben. Nou, beter dat dan strak in het pak naar m'n werk te rijden. Ik vind het best zo.

RACHEL: Oom Jos, komt u?

JOS: Heeft u een man, mevrouw?

TOOS: Nee meneer. Ik geloof dat dat niet goed is voor mijn baan. Stel dat ik privé-problemen krijg. Dan zal mijn werk eronder lijden. En dat kan niet. Ik moet altijd kordaat en resoluut zijn. Dat vraag ik namelijk ook van mijn pupillen.

RACHEL: Oom Jos, u mag in het grote bad. Met van die heerlijke bubbels. En dan doe ik er van die lekker ruikende badschuim bij.

JOS: Had dat direct gezegd, lief nichtje van me. Wijs mij de weg maar. *(Rachel loopt voor Jos uit, die er langzaam achteraan sloft. Ze lopen naar de rechterdeur. Toos blijft een beetje onbeholpen staan)*

TOOS: *(als Rachel en Jos bijna af zijn)* Ehm... waar kan ik mevrouw van Zanten tot Overloom nu vinden?

RACHEL: Ze zal wel ergens zijn.

JOS: Rachel, ik ruik die overheerlijke lavendelbadschuim al in m'n neus. Dus zullen we doorlopen?

RACHEL: Natuurlijk, oom Jos. *(af door rechterdeur. Toos staat er nu helemaal verlaten bij)*

TOOS: Daar sta ik dan. *(kijkt naar de deur waardoorheen Jos en Rachel verdwenen)* Nou ja, dan ga ik zelf maar op onderzoek uit. *(af door rechterdeur. Jorien komt door de achterste deur op)*

JORIEN: Fred Kroket, waar zit je? Rotzak. Je wist dat mevrouw van Zanten tot Overloom in de ontvangstkamer zat. In haar eentje... Dat jaloerse kreng moest me zonodig weer vertellen dat ze me niet vertrouwde met haar vent. Altijd dat stomme gedreig. Fred, waar zit je? *(Frederik komt door de achterste deur op en fluit vrolijk)*

FREDERIK: Heb je je lover gevonden?

JORIEN: Doe nou maar niet of je van niets weet. Je hebt vast staan afluisteren hoe dat mens me de huid weer vol schold.

FREDERIK: Ja, ze waardeert je zeer. Ze heeft een boel vertrouwen in jou als zakelijke partner van meneer van Zanten tot Overloom.

JORIEN: (*na wat denktijd, met gemene lach*) Ha, ik mag tenminste Thomas tegen hem zeggen. Jij noemt hem bij achternaam. Jij bent niet meer dan zijn voetveeg.

FREDERIK: Je behoort een man van stand netjes aan te spreken, is mij geleerd.

JORIEN: (*ziet iets in*) Hé, volgens mij sta ik in dezelfde kaste als de heer des huizes. En jij staat er onder. Ver onder zelfs. Bedankt voor je eerlijkheid, Fredje. Je kunt soms zo oprecht zijn. Je ziet in dat je niet meer bent dan het slaafje.

FREDERIK: Dat zou jij wel willen, hè? Zijn seksslaafje zijn. Zorg dan alsnog voor een masker, al is het er eentje die mensen aanschaffen om een Sarah-pop van te maken. Alles is beter dan dit.

JORIEN: (*kordaat*) Waar is Thomas?

FREDERIK: Ja, er zijn veel kamers hier, hè? Achter welke deur zou hij zich bevinden? Misschien zit hij wel te rommelen met de nanny?

JORIEN: (*totaal verbijsterd*) Met de nanny? Heeft hij een nanny genomen? Hoe oud is ze? Is ze mooi?

FREDERIK: Ze is bloedmooi. Net een prinses. Slank, knap en haren; als van Goudlokje. Onder de dertig nog.

JORIEN: Maar... (*valt op de grond*) Dat kan niet. Dat mag niet. Ik was de mooie vrouw hier in huis.

FREDERIK: Ja, moeders mooiste hè? Haar engeltje.

JORIEN: Waar is die nanny?

FREDERIK: Stoor ze maar niet, Assepoester. Ze hebben allerlei zakelijke dingen te bespreken.

JORIEN: (*staat wankel op*) Een nanny? Het moet niet gekker worden. (*af door rechterdeur*)

FREDERIK: (*wrijft in handen*) Oh, wat heerlijk om die vrouw zo te stangen. Dolletjes. (*kijkt op zijn horloge*) Hè verdorie, wat blijft Rachel lang weg. Meneer zijn neef kan elk moment hier zijn. (*af door rechterdeur. Het podium is even leeg. De linkerdeur gaat open. Koen, een jonge jongen stapt binnen. Hij draagt een sporttas en kijkt rustig in de rondte*)

KOEN: (*spreekt heel overdreven*) Wow, kicken huis dit! Mijn oom heeft flink geboerd, zeg. Dat ma me hier nooit eerder naartoe heeft genomen. Dit is vet kicken gewoon. (*pakt vaas op van het kastje en bekijkt het – tikt ertegenaan*) Cool vaasie. Vast een boel geld waard. (*wil het vaasje terugzetten, maar kijkt hierbij niet – het*

vaasje valt op de grond, in stukken) Tering. Wat doe ik nou? Ben ik net binnen, maak ik alweer troep. Mijn oom zal wel denken. *(kijkt in het rond, naarstig op zoek naar een oplossing – schuift de scherven dan maar met zijn voet onder het kastje – Dan komt precies Thomas op met Karin vanaf rechts)*

THOMAS: *(na wat geschrokken blik op Koen)* Karin, jij zei zojuist toch dat je graag even van het toilet gebruik wilde maken?

KARIN: Ehm... nee... eigenlijk niet. Maar nu u erover begint. Graag.

THOMAS: Je gaat *(wijst op linkerdeur)* die deur door en dan is het de eerste deur rechts.

KARIN: Blijft u hier wachten?

THOMAS: Natuurlijk. Maakt u geen haast. *(af door linkerdeur – Thomas loopt wat voorzichtig op Koen af)* Koen?

KOEN: Ja, Koen van Vliet is de naam. Ik ben op zoek naar mijn oom.

THOMAS: Die heb je dan direct gevonden. Jee jongen, wat ben jij de lucht in geschoten. *(schudt handen met Koen)*

KOEN: Kicken. Dag oom Thomas. Heel erg bedankt dat ik hier een tijdje mag logeren. Ook bedankt namens mijn moeder.

THOMAS: Is goed, Koen. *(bekijkt het kastje)* Mis ik niet iets hier? *(schudt zijn hoofd)* Goed dat je bent gekomen.

KOEN: Was wel een heel gedoe, hoor. De bus reed niet verder dan de dichtstbijzijnde stad. Ik heb bijna drie kwartier moeten lopen.

THOMAS: Je had toch even kunnen bellen? Dan had ik je laten halen.

KOEN: *(met nadruk)* Laten halen?

THOMAS: Dimitri, onze chauffeur had je echt zonder problemen opgehaald. 't Is natuurlijk ook zijn werk. Maar 't is een prima kerel.

KOEN: Vet gaaf. *(wacht even)* Jullie hebben dus een chauffeur? Hebben jullie toevallig ook een butler? Zo eentje met van die zwarte flappen aan de achterkant van zijn jas?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto